

F. t. l. om betalingstjenester

sikkerhedsforanstaltning er blevet anvendt i forbindelse med betalingstransaktionen.

Efter forslaget til § 64, stk. 1, 3. pkt., er registrering af brug af et betalingsinstrument ikke i sig selv bevis for, at betaleren har autoriseret transaktionen, at betaleren har handlet svigagtigt eller at betaler har undladt at opfylde sine forpligtelser, jf. forslaget § 59. Denne bestemmelse finder ifølge sin ordlyd kun anvendelse på betalingsinstrumenter og fastslår, at selve brugen af et betalingsinstrument ikke kan betragtes som bevis for de forhold, der er beskrevet i bestemmelsen. Brug af et betalingsinstrument kan derimod godt indgå som et led i bevisbedømmelsen i en sag, hvor det skal vurderes, om betaleren har handlet svigagtigt.

Bestemmelsen indfører herudover ikke regler for bevisbedømmelsen. Hvis en bruger af betalingstjenester bestrider at have brugt et betalingskort, uanset at udbyderen kan bevise, at kortet og den til kortet hørende personlige sikkerhedsforanstaltninger har været anvendt i forbindelse med betalingstransaktionen, vil det derfor være op til et ankenævn eller domstolene at tage stilling til, om brugen af kortet kan anses for foretaget af brugeren på baggrund af sagens omstændigheder.

Det foreslås i stk. 2, at det kan aftales, at stk. 1 ikke finder anvendelse ved mikrobetalingsmidler, der anvendes anonymt eller hvor udbyderen på grund af betalingsinstrumentets karakter ikke er i stand til at bevise, at betalingstransaktionen var autoriseret. Som eksempel på mikrobetalingsmidler, der er omfattet af undtagelsen, kan nævnes elektroniske gavekort.

Forslaget til § 64 gennemfører direktivets art. 59. Forslaget til § 64, stk. 2 gennemfører art. 53, stk. 1, litra b.

Til § 65

Det foreslås i stk. 1, at en betaler har ret til tilbagebetaling fra sin udbyder af det fulde beløb for en gennemført betalingstransaktion, som er iværksat af eller via betalingsmodtager, hvis betaler ikke har godkendt det præcise beløb for betalingstransaktionen, og betalingstransaktionen oversteg det beløb, som betaleren med rimelighed kunne forvente bl.a. under hensyn til betalers tidligere udgiftsmønster og betingelserne i rammeaftalen.

Bestemmelsen finder anvendelse på betalingstransaktioner, som er iværksat af eller via en betalingsmodtager. Bestemmelsen omfatter således direkte debitering samt transaktioner på baggrund af betalingskort. Direkte debitering finder sted i Danmark bl.a. gennem Betalingservice ydet af PBS. Som eksempel på en transaktion på baggrund af et betalingskort omfattet af

bestemmelsen kan nævnes den situation, hvor et hotel eller en biludlejer af kortholder får bemyndigelse til at trække på betalingskortet for ikke afregnede beløb for brug af hotellets minibar eller for ikke at have fyldt benzintanken på en udlejningsbil.

Det er en betingelse for, at betaleren i disse situationer er berettiget til tilbagebetaling fra sin udbyder, at betalingstransaktionen oversteg det beløb, som betaleren med rimelighed kunne forvente bl.a. under hensyn til den pågældendes tidligere udgiftsmønster og betingelserne i rammeaftalen.

Hvis en leverandør af en avis har adgang til via direkte debitering at opkræve betaling for avisabonnementet hos en betaler, vil betaleren kunne få tilbageført betalingen efter denne bestemmelse, hvis der er tale om en betaling, som overstiger det beløb, som betaleren med rimelighed kan forvente, bl.a. fordi den afviger fra det hidtidige udgiftsmønster.

Det bemærkes, at for Betalingservice, der ydes af PBS, vil det på aftalebaseret grundlag være muligt at få tilbageført penge frem til den 7. i betalingsmåneden. Dette medfører, at betalinger, der er gennemført inden denne dato, uanset forslaget § 65, kan kræves tilbageført. Denne adgang kan opretholdes efter forslaget til § 65, stk. 4, jf. nærmere herom nedenfor.

Ved betalinger med et betalingskort er det ikke altid muligt at fastslå betalers tidligere udgiftsmønster. I dette tilfælde må der derfor foretages en vurdering af, om betalingstransaktionen oversteg det beløb, som betaleren med rimelighed kunne forvente i forhold til det retsforhold, som kravet på det overførte beløb udspringer af. Såfremt et hotel gennemfører en betalingstransaktion til dækning af forbrug i en minibar, der afviger fra hvad det i praksis er muligt at konsumere fra en minibar, vil betingelserne for en tilbageførsel efter forslaget § 65 være til stede. Tilsvarende vil kunne være tilfældet, hvor en biludlejer gennemfører en betalingstransaktion til dækning af en omlakering af en udlejningsbil p.g.a. omfattende lakskader, men hvor betaler har afleveret bilen til udlejer uden, at dette gav anledning til anmærkninger.

I tvivlstilfælde bør tvivlen komme betaleren til gode, fordi betalingsmodtager bør bære risikoen for ikke at modtage betalinger på baggrund af en betalingstransaktion, hvor betaler ikke har godkendt transaktionens præcise beløb.

Efter forslaget til § 65, stk. 1, har betaler krav på tilbagebetaling af det fulde beløb, når betingelserne i stk. 1 er opfyldt. Hvis betaler ikke bestrider det fulde beløb, som er omfattet af betalingstransaktionen, er forslaget til § 65, stk. 1, ikke til hinder for, at betalingsmodtagers udbyder efterfølgende trækker det beløb